

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat hóra . . . 5 kor. — fill.
Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.
Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
Egyes számok 20 fillérért kaphatók
a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
kétzerint 12 fill., többször 10 fill. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.
Hivatalos hirdetések
100 szög 2 kor. 60 fill., azontul minden szó 2
fillérével számítatik.
A nyiltérben:
minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér.
Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

vasárnap reggel.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

2885./1900. sz. Barsvármegye alispánjától.

Versenytergályási hirdetmény.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur 1900. évi február hó 1-én 84011./99. számú leirata és Barsvármegye törvényhatósági bizottságának 1900. évi február hó 24-én tartott rendkívüli közgyűlésének határozata alapján a komárom-garamberzecei állami közúton levő szentkereszti Garam hid vasfelszerkezeti munkáinak biztosítása iránt 1900. évi április hó 5 napjának d. u. 3 órákor Barsvármegye alispáni hivatalában zárt ajánlati versenytergályás fog tartatni.

A 77760 korona 00 fillér azaz hetvenhétezer-hétszáz-hatvan korona 00 fillér erejéig engedélyezett és az általános feltételekben előírt 50/0 bántépénz letételét igazoló vármegyei pénztári nyugtával felszerelt zárt írásbeli ajánlatok a kitűzött időpontig az alispáni hivatalnál nyújtandók be, annál inkább, mivel később érkezett ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Miután a biztosítandó munkálat költsége a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur által adandó államsegélylyel fog fedeztetni, mely államsegély csak 4 egyenlő évi részletben az 1901. évtől kezdődőleg folyósítatik, s miután az első évi részletből alépítmenyi vállalkozó fog kielégítést nyerni, jelen hirdetményvel biztosítandó vállalat keresete 1902. 1903. 1904. évi július elsején esedekes egyenlő 3 részletben fog kifizettetni, miért is kitűzött határidőktől eltérő vagy más egyéb részletfizetésekre nyertes vállalkozó igényt nem tarthat.

A szóban levő munkálatra vonatkozó általános, részletes és versenyfeltételek Barsvármegye alispáni hivatalánál rendes hivatalos órák alatt naponként megtekinthetők.

Aranyos Maróth, 1900. február 27-én.

Simonyi, alispán.

II.

2885./1900. sz. Barsvármegye alispánjától.

Versenytergályási hirdetmény.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur 1900. évi február hó 1-én 84011./99. számú leirata és Barsvármegye törvényhatósági bizottságának 1900. évi február hó 24-én tartott rendkívüli közgyűlésének határozata alapján a komárom-garamberzecei állami közúton levő szentkereszti Garam hid alépítmenyi és

azzal kapcsolatos munkáinak biztosítása iránt 1900. évi április hó 5. napjának d. e. 10 órákor Barsvármegye alispáni hivatalában zárt ajánlati versenytergályás fog tartatni.

29865 korona 94 fillér azaz huszonkilenczezer-nolczszázhatvanöt korona 94 fillér erejéig engedélyezett és az általános feltételekben előírt 50/0 bántépénz letételét igazoló vármegyei pénztári nyugtával felszerelt zárt írásbeli ajánlatok a kitűzött időpontig az alispáni hivatalnál nyújtandók be, annál inkább, mivel később érkezett ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Miután biztosítandó munkálat építési költsége a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur által adandó államsegélylyel fog fedeztetni, mely államsegély csak 1901. év folyamán folyósítatik, miért is nyertes vállalkozó egész keresetét csakis 1901. évi július hó 1-én fogja kézhez kapni, és ez időpontig kereseti részletfizetésekre igényt nem tarthat.

A szóban levő munkálatra vonatkozó műszaki művelet általános és részletes feltételek Barsvármegye alispáni hivatalánál a rendes hivatalos órák alatt naponként megtekinthetők.

Aranyos Maróth, 1900. február 27-én.

Simonyi, alispán.

III.

761./1900. sz.

Újabb árverési hirdetmény.

Léva város közönsége, mint tulajdonos, a képviselőtestület 5725./1899. és 441./1900. számú határozatai folytán, magánúton árveresen eladja a Léva városban a „Gyepeter“-en levő 3 hazhelynek kihasított közterületet.

Az árverés 1900. évi március 6-ik napján d. e. 10 órákor — a városház tanácstermében — fog megtartatni.

Kiküldési árak: A „Bem-utcai“ b) alatti 122 □ öi teleknek 1000 korona, — a c) alatti 136 □ öi sarok-teleknek 1400 korona, és az „Árok-utcai“ 144 □ öi teleknek 1200 korona; bántépénz: azon összege 50/0 ja vagyis 50 korona, 70 korona, illetve 60 korona. — A kiküldési aron alól is tehető ígérlet.

Az eladandó 3 telekreszlet kettejére, vagy együttesen mind a háromra is tehető ajánlat. Az „Árok-utcai“ telek hatralkos aszfalt költsége a vevőt fogja terhelni.

A bővebb árverési feltételek az irattárban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Léva, 1900. évi február 19.

Bédogh Lajos.

polgármester.

TARCSA.

Beszámolás.

Báli riporterünkötől veszszük a következő siralmas sorokat:

Tönkre mentem, több, meghaltam, én többé már nem létezem. Vízkeresztől kezdve egész hushagyóig, ez körülbelül olyan veszedelmes lúnia, mint a pardeebergi hadállás. Tegnap reggel minden tempomot bejártam, hogy hamut hintsek a fejemre, — egy templom erre a célra nem lett volna elég.

Most az ágyból írom ezeket a sorokat; háziasszonyom vizes kendővel borogtatja a fejemet. Ugy érzem, mintha fáznám; pedig ugyancsak meleg a szoba, az ablakok szinte könnyeznek a rájuk rakodó páráról.

Háziasszonyom azt mondta, egyszem helyre levest; az jó lesz a lump gyomornak, medicinaként az orvosok is ezt preskribálják.

Nekem ugyan az orvosok ne preskribálnak semmit, mert visszautasítok mindent.

Most így — tengernyi kinjaim közepette szépen elítélkedem az ágyban. Nézem a szoba mennyezetét s szidom azt a komisz piktort, aki a mennyezetre csapni valóan csunya virágokat festett. S amig így nézegetek és szitkozodom, egyszerre csak eszembe jut minden dolgom, amit az ideai farsangon végig csináltam.

Ha jól tudom, január 6-án kezdődött a farsang. Hát tessék, kérem: január 6-tól február 28-ig egyszer se feküdtem le. Ez alatt az ötvenhárom nap alatt huszonnyolcszor voltam az Oroszlánban, hatszor a katolikus körben, négyszer az iparos olvasó körben, ötször a Honvéd fogadóban, három-

szor a Kék Szőlőben, háromszor a Magyar Koronában, kétszer pedig magam se tudom hol. Ezt a két napot sötét fellegek fedik emlékezetem egén.

A szerkesztőség számlájára elnyittem egy csödtömegből megmaradt báli cipőszálmintányt, ugyancsak a szerkesztőség számlájára csináltattam három frakkot, négy klakkot.

A jelen volt hölgyek névsorából, szintén a szerkesztőség számlájára kihagytam ötnek a nevét. Ami ilyen óriási hadviselés mellett nem is csuda!

Ezért a feledékenységemért hajmeghuzást ígértek négyszer, ábrázaton ütést háromszor, keréketörést tizenkétszer. Azon ellenvetésemre azonban, hogy a keréketörés kéjes cselekedete csak a spanyol inkvizíció korában volt divatban, e számot redukálták tízre. Mindezek dacára e kegyességüket is megköszöntem s a következmények fejlődését az ő számlájukra írtam. (Megjegyzendő, hogy a számláirásban azért vittem olyan nagy jártasságra, mert ezt a nemes művészetet saját külön szabómtól, cipészemtől, stb. . . . tanultam.)

Ami egyébként a továbbiakat illeti, a saját számlámra szerelmes lettem huszon-négyszer; kiabrándultam huszonháromszor — egynek még most is a betege vagyok. Az említett huszonháromhoz nem írtam verset, de a huszonnegyedikről most írok egy öt-kötetes regényt. (Kiadja Nyitrai és Tarsa.)

Áttérve most a prózai dolgokra: a más tyukszemére léptem ötvenkilencszer; az én tyukszememre csak egy polgár lépett a polgárbálon s a nagy csizmaival egyszerre megtyuk-

940./1900. sz.

IV.

Meghívó.

Tisztelettel felszólítom mindazon polgártársaimat, akik Léva városunkban a március 15-iki nemzeti ünnepély rendezésében a multban tényleges részt vettek s mindazokat, akik hazafias érzelmüknél fogva a folyó évben az 1848. március 15-iki nagy nap 52-ik évfordulója megünneplésének rendezésében közreműködni szívesek lesznek: mikép a folyó március hó 4-én, vasárnap d. e. 11 órákor a városház tanácstermében tartandó értekezleten kegyeskedjenek megjelenni.

Kelt Léva, 1900. március 3.

Bédogh Lajos,

polgármester.

Főgimnáziumunk kibővítése.

Röviden regisztráltuk a mult számunkban a heti krónika rovatában, hogy a lévai főgimnázium kibővítését gátoló legnagyobb akadály, a telek kérdése, a lévai uradalom készsége folytán elhárítottat, hogy a kibővítéshez szükséges terület Léva város tulajdonába átbocsátatott.

Az így megoldott kérdésnek fontosságát nem egy alkalommal tüzetesen kifejtettük s most csak örömnünknek adunk kifejezést, hogy főgimnáziumunk kibővítéséhez megtörtént az első, komolyabb lépés.

Kezdetül fogva szűknek találtuk a főgimnázium épületét a jelentkezők számához képest. Igaz, hogy a míg a lévai gimnázium csak négy osztálylyal bírt, átlag az I. osztályban 50 tanulóval több nem jelentkezett, s ezek száma is felfelé fokozatosan fogyott. Ha csak ezen arány maradt volna meg a nyolc osztály megnyitása után is, talán nem lett volna oly égető szükség a kibővítésre. De a míg a négy osztályu középiskola nem vonzotta a tanuló ifjuságot, mert a négy osztály elvégzése után tanintézetet kellett változtatni, sok lévai

szülő pedig az ellátási költségek magasága miatt idegen városba nem is vihette gyermekét, addig a nyolc osztályu főgimnázium, élén a hazafiasságáról ismert s pedagógiai téren is kiváló tekintélynek elismert piarista rend kebeléből került tanári karral oly jó hírnévre tett szert, hogy évről-évre örömmel konstatáltuk a tanulók számának emelkedését.

Azonban ez az örömnünk csakhamar aggodalomná kellett, hogy változott legyen, mert azt is láttuk, hogy a jelentkező tanulókat nem tudjuk elhelyezni, hogy lassanként saját gyermekeink fognak ebből a középiskolából kiszorulni. Most már az első osztályban az év végén kezdik a beiratást s már a második nap betöltve van minden hely. A szeptemberben jelentkezők nagy részét az igazgató kénytelen visszautasítani. Ezen kívül az alsó osztályok túltömöttsége következtében a tanárok feladata is rendkívül meg lett nehezítve. A tanulók szorgalmáról és képességéről az első hónapokban még tájékozódni sem lehet, mert ha mindegyik tanulóval foglalkozni akarnának, akkor a tanításra idő sem maradna.

Főgimnáziumunk kebelében elodázhatatlan szükséggé vált a parallel osztályok felállítása. Legalább az első, azután esetleg a második osztályban. Akkor nem kellene attól tartanunk, hogy a VII. és VIII. osztályban csak 10—15 diák lesz. Ennek a parallel osztályoknak feladata leend, hogy azt az érdekeltségi kört, melynek művelődése céljából állították fel ezen gimnáziumot, teljesen kielégítse. Vagyis minden jelentkező tanuló elhelyezést nyerjen bennük.

Meg van tehát a telek, most már alaposabb számítással a siker nagyobb reményével foghatunk rég óhajtott célunkhoz és pedig annál inkább, mert

hal még az éjjel. Kicsi fiát eltemette, kicsi lánya nincs mellette — ki viseli gondját?

* * *

Egy kis leány fát szedegedett az erdőben. Már egészen besötétedett, a nagy hóban alig látszott az út. A kis leány megehezett. Leült egy fa tövébe; a rüzsét letette maga mellé. Vátszott keszkenője sarkából kivett egy darabka száraz kenyert; onni kezdte; még se tudott enni; visszakötötte a kenyerkét a keszkenőbe. A szél nagyokat süvített a fák közt. Hideg volt. A gyermek didergett. Kopott köntöskéjét összebb huzta. Könny pergett végig arcán.

Egyszerre csak egy szegény asszony állt előtte karján félig meztelen csecsemő.

— Miért sírsz, édes lányom?

— Hogyne sírnék, mikor anyuka haragszik rám. Es itt felek egyedül. Volt nekem kis pajtásom is. Kis testvérem. Együtt játszottunk mi bujcskát; együtt szedtünk szép virágot tavaszkor, kiut a pázsiton; együtt fontuk koszoruba; tejeckénket együtt ittuk, kenyerkénket együtt ettük; együtt háltunk a kucikban; együtt imádkoztunk szépen, jó anyánkert Istenkéhez; együtt aludtunk el ketten, míg szél dudált a kéményben. De elvitték kis testvérem. Szép ruhába öltöztették. Neki szépet énekeltek. A harangot is meghuztak. Földbe tették, eltemették. Anyuskával együtt sirtunk. De most ő is haragszik rám. Költögettem, csókolgattam. De haragszik, nem felel. Ugy tesz, mintha nem ébredne. Mintha mélyen elaludt von; pedig szeme félig nyitva. De nem néz rám, nem szól hozzám, nem mosolyog, ha ránézek. Hiába is kérdegetem — reggel óta

szemtelenítette a lábamat. A frakkomra körülbelül másfél csésze tartárszószt öntött a pincér; kenyérgalacsinnal háromszáz alka'ommal dobtak meg, ebből három galacsin a számba esett s ezt a hármát én, mivel hölgyi kacsóktól jött, gavallér módjára lenyeltem.

Még két napi élelményem volna hátra, de ezeket, mint már fentebb is szerényen megjegyeztem, nem sorolhatom fel.

Mindezek után Isten — ember s a tisztelt szerkesztőség is beláthatja, hogy én tönkrement ember vagyok. Nem izlik sem étel, sem ital, sem álm, pedig a közmondás szerint mindig jól szokott esni ez a három. A fejemet nem bírom, a nyelvem megbicsaklik, összes kezem és lábam, mint egy darab fa, olyan. Nem tudom, megérem-e a reggelt. Homályos sejtelmeim vannak, hogy nemsokára én is követem az örök Nirvánába jó patronusomat, herceg Karnevalt.

Ily körülmények között nem csodálható, ha fogadalmat teszek, hogy bárba többé semmi rábeszélésre, semmi kényszerítésre nem megyek, — soha ez életben többé... So soll ich leben!

* * *

U. i. Ugyan tisztelt szerkesztőség, utalványozzon 50 forintot a bőjti mulatságokban felmerülő költségeim fedezésére.

Tisztelettel:

ZTarpas.

Téli regé.

A faluban azt beszélik: özvegy asszony falu végén végét járja, nagyon beteg; meg-

a főgimnáziumra felvett kölcsön immár letörlesztve s az uradalom szivességéből az újabb építkezés céljaira olcsó kölcsönt nyerhetünk.

Azonban, midőn ezen terv megvalósításához hozzáfogunk, lehetetlen, hogy számításunkon kívül hagyjuk s vele össze ne kapcsoljuk a szintén régóta vajdó tornacsarnok ügyét is. Nem hiszünk, hogy ha a nyerendő telekrészen a közoktatásügyi miniszter által is annyit sürgetett, de a városi képviselő-testület által mindig elodázott tornacsarnokot célszerűen elhelyezhetjük, hogy az ellen azért, mert a főgimnáziummal kapcsolatba jött, kifogást tehetne valaki.

Nem különben helyesnek tartanók, ha a kibővítésnél arra is gondolnánk, hogy a mostani főgimnáziumi segélyező-egyesület talán a közeljövőben alumneumot is létesít, a mire közéletünk több vezér egyénisége, mint közóhajra mutatott rá s hogy ezen tápintézet annak idején szintén megfelelő helyiségeket igényel.

Egyébiránt majd ha a részletes tervek elkészülnek és közzétételnek, fenn tartjuk magunk a hozzászólás jogát s a magunk részéről is minden lehető elfogunk követni, hogy a tanuló ifjúság érdeke a főgimnázium kibővítése által teljes kielégítést találjon.

A leánynevelésről.

(Levél a budapesti Erzsébet leány-árvaház igazgató-nőjéhez.)

A tartozás súlyával nehezedik rám ez a levél. Azt hiszem, válaszolnom kell arra a kérdésre, amelyet hozzám intézett és amelyre mindeddig kellőképpen nem válaszoltam.

Nagyságod nem is tulajdonit talán fontosságot ennek a kérdésnek és nem lehetetlen, hogy sok dolga közt el is felejtette már régen.

Lehet, én sem bolygatnám azt és nem fejteném ki bővebben, amit akkor néhány

nem felel. Pedig fázik szegény nagyon, kezelébe jéghideg. Azért jöttem az erdőbe, rőzsét szedni; rőzsét szedek, tüzet rakok; anyuka majd megmelegszik.

A szegény asszony kérte a kis leányt: — Adj belőle nekem is; ládd én fázom s nem szedhetek; kicsi fiam felebredne. — A szegény kis leány odaadta a rőzsét. „Jó, akkor én anyukának másat szedek.”

A szegény asszony újra megazólat: — Nincs egy darabka kenyered? Ládd, én már harmadnapja nem ettem.

— De van még egy kis kenyeredem. Tegnap adta anyuka. Az volt utolsó darabkánk. En most ugyse tudok enni, ha anyuka haragszik.

Kioldozta keszkenőjét odaadta kenyéréjét.

— Nem adhatnál valami meleget kicsi, fázó gyermekemre? Ládd nincs mibe pólyálnom.

A kis leány levette köntöskéjét; odaadta a kis, meztelen gyermekre, ő maga egy ingben maradt. A szél hordta a havat. A hó belepte a kis leányt.

Egyszerre úgy érezte, melegség járja át. Amint felnéz, nagy fényesség támadt körülötte. A szegény asszony eltűnt. Helyébe a Boldogságos Szűz Mária állt koronásan, csillogó fátyolban, karján a kis Jézus. Körülötte angyalkák röpkedtek. Egyikük a rőzsét fogta, másikuk a száraz kenyéréket, harmadik a köntöskét. Más négy angyal őt megfogja viszi, viszi, szép mezőre, zengő ligetbe, csergő patak mellé leteszi.

— Szép angyalkák engedjétek; engem haza vigyetek; sietős az utam nagyon, jó anyához, kis kunyhómba. Rőzsét szedni az erdőben, haza vinni, tüzet rakni; anyuka majd megmelegszik, majd megszólal, nem haragszik; meg is ölel, meg is csókol. Jó angyalkák, vigyetek!

A szép angyalkák megfogták, szép gyengéden odább vitték, Szűz Mária trónusához. Kit talált ott? Édes anyját; édes anyját, kis testvérét. Megörültek ott egymásnak, ölelkeztek, csókolóztak, angyalkákkal játszadoztak. Könnyű szárnyuk nőtt nekik is. Angyalkák lettek az égben.

A faluban rebesgetik; mi történt az éjjel? Özvegy asszonyt faluvégén kunyhójában halva lették. Kicsi lánya az erdőben megfagyott az éjjel.

Gréce Szabolcs.

szóval elmondtam; de a nagy közt is érdekl ez a kérdés és én az én kicsinyes és sablon-szerű hivatalos teendőim között, azt hiszem, hogy tartozása van minden embernek a nagy köz iránt, melynek ő is egy porszeme; és kötelessége mindenkinek ezt a tartozását tehetségéhez képest leróni.

A dusgazdag palotát épít a fényes fővárosban, a szegény egy kis fecskéfészket rak a messze vidéken.

Ötvenhat 6—16 éves leánygyermek van a kezére bízva és azokat olyképen kell ki-nevelni az élet számára, hogy helyt álljanak a nagy viharban, hogy annak a nagy ten-gernek hullám verése el ne sodorja őket.

És azt mondja, feladatuknak könnyeb-bik része, önálló munkás egyedeket adni az életnek. Ismerik a tehetségeket és szá-molnak velük, így aztán míg az egyikből csak bonne lesz, addig a másik polgáriskolai tanítónővégre, sőt többre is fölviheti; de vég-telenül nehéz kiképezni a karaktert, egy erős minden kísértésnek ellentálni tudó nőt föl-nevelni és adni át az életnek.

Csodálatos egy nép vagyunk mi, nagy-ságos igazgató; ismerjük a viharok edző hatásait; látjuk, hogy csenevész el az éles, szabad levegőn az üvegházban felnőtt csemete míg óriásra növekszik meg a fenyő a szikla-talajon. Rendszert alkotunk, osztályozunk mindent; tudjuk, melyik növénynek való az üvegház, melyiknek az erősítő vihar, a mos-toha, sovány sziklatalaj és sajátosságoképen az embercsemetéket osztályozás nélkül az üvegházba dugjuk egyaránt.

Az intézetben felügyelet alatt vannak leánykái, meg vannak védve a kísértések el-len, az önök áldott figyelő szemei minden lépésüket kíséri, szerető szive leánykái szí-venek minden dobbanását ismeri. A gonosz-nak, a sátánnak nincsen ereje Nagyságod áldott jó lelkevel szemben. Gondozzák, ve-zetik, támogatják. Aztán ezt az üvegház-ban, csupa szeretet között fölnevelt, csupa napsugárba fűrésztött csemetét átadják az életnek, ennek a vén cynikusnak, aki nem tekint semerre, nem ismeri a szepet, a jót, a gyöngét az erőset és egyforma neki minden mert egyformán megőrül minden létezőt. Rabizzak önmagára azt, aki sohasem volt önmaga, aki önmagát, sem a világot, az em-bereket sem ismeri és talán még nem is hal-lott az önállóságról.

A férfi képeben csakhamar megjelen előtte a sátán. Tetszetős szép arccal, hizel-kező édes szavakkal kísérti a szűzi ártat-lanságot. Minden szempillantás, minden szó egy kívánatos, szép világot fest neki, mely az ő becsületet ostromolja.

Hogy tudjon ellenállni ez az angyal a pokolnak, hogy tudjon megélni a barany a farkasok között? A farkas mindig éhes es legkivált a bárányokat szereti. A bűn okos, az ártatlanság egyszerű, igaz, őszinte. Az emberek kiméletlenek, az élet kegyetlen. A leány versenytárs a kenyérért való kü-zdelemben.

A sátánt, a kigyót, a csalást, a hazug-ságot nem ismeri; undorító rút féregnek mondta az intézetben, amelyiktől óvakodni kell, de a hizelkedő édes szavak megejűk az ő hitet, ketelekedni nem tanult; ő csak az őszinteséget ismeri, az édes szép hangot hallotta az iskolában; így beszelt ott hozza a szeretet. Nincs senki sem melleite, aki figyelmessé tenné a veszélyre, nem tud ellen-állni a csábító szép szóknak, mely egy ismer-telen tündérvilágba csajja őt es leteved ar-ról az utról, a melyen a tisztaság, a becsü-let vagyon.

Nagyságod szerető gondja leánykát meg az életbe, ki a nagy világba is elkiserik es fáj látna, hogy az álnok, a gonosz olyan gyakran es olyan könnyen megejű a hisze-keny ártatlanságot. Gondolkozva esett, ha vajon helyes-e ez a mostani módszerük, hogy a leányka, amíg az intézetben van, alig lat férfit es nincsen alkalma rá, hogy tokonan kívül valakivel beszéljen, valakivel érintke-zhessék.

Azt kérdezte tőlem, nem volna-e helye-sőbb es célravezetőbb, hogy a leányok már az intézetben beszélhessenek, érintkezhessenek a fiúkkal, hogy a nő, mint kis leány az intézetben ismerje meg a férfit mint fiút. Ne legyen az neki olyan végtelenül idegen olyan ellenállhatatlanul ingerlő, talán mond-hatnán kívánatos.

Többen voltunk ott es kivülem mind-nyáján nemel válaszoltak.

Nem vezethet jóra ez az érintkezés, azt mondták, mert a serdülő 14—16 éves leányka lelkében már él a szerelem szikrája es csak

egy alkalmas szél kell hozzá, hogy az egész lényét átfogó lángra gyuljon. A kölcsönös érintkezésben bő tápot nyer ez a szikra. — Hiszen tudjuk, mindnyájan voltunk fiatalok es szerelmesek, mindegyikünknek volt ideálja. Ezen keresztül kell esnie minden egészséges emberi szeretetnek, ha volt az indoklás, es döntvényeszerű határozottsággal lett a nem kimondva.

Láttam, Nagyságod is hajlandó elfogadni ezt az ítéletet, mert, bárha meggyőződése, ugy vettem észre, ellenkező oldalra hajlott, kénytelen volt azt a ténynek alárendelni. Felhozta a B. fiuk esetét, akik tornászni, játszani jártak a kertjükbe es akiknek egyi-kébe, ha jól tudom, a 10—11 éves Marciba egy 14—15 éves leányvendéke lett sze-relmes es házasságról álmódzott.

Én pedig mindezen fölhozott indokok ellenére sőt épen ezen okok miatt igennel válaszolok es elkerülhetetlenül szükségesnek tartom, hogy a leányka már az intézetben megismerje a fiut.

Mert eltekintve attól, hogy a leány is a fiu is ha mindig hozzá hasonlók között él, forgolódik, a társadalmi érintkezésben szűg-letes marad, egyoldalu lesz; meg van az a legfőbb előnye, hogy megismerve a férfit, elvesziti az reá nézve ingerlő titokzatos vol-tát. Az ismeretlenség nem izgatja a leány kíváncsiságát, nem sarkalja folytonos kép-zelgésre gondolkozását. Megtudja, hogy a férfi is közönséges, gyarló ember, tele hibák-kal; a bűnre, a tévedésre való sok, nagy hajlandósággal.

Ellenállhatatlan vágy él minden ember-ben, megismerni a titokzatosat, megizelni a tiltott gyümölcsöt. Előttünk van a paradicsom-beli tiltott fák példázata es azért ma is tudja isten hány ezred év után, nem számolunk az embernek ezzel a tulajdonságával, eltitljuk, eltitkoljuk a leány előtt a fiut, hogy annál magasabbra feifokozzuk utánna való nagy vágyakozását.

Igaz, elismerem, nem kerülheti el senki-sem vagy alig valaki a bakús es suhanc kor első szerelmét. Ez ellen, ugy hiszem, aligha küzdhetünk emberi erővel. A leghatalmasabb energia is megtörik ezen, mert ez maga a felsőes természet, amely kiméletlen, amely irtalom nélkül érvényesül az egyedeken es kegyetlenül megbosszulja magát, ha érvénye-sülésében emberi erő, emberi fufang meg-akadályozza. Hiszen tudja: „A virágnak meg-tiltani nem lehet.”

Es ugyan mondja Nagyságos Igazgató, ha a törvénynek ezen érvényesülése alól egyik leánykaja sem bujhat ki, nem jobb-e valljon, ha az első szerelem gyorsan ellán-goló tüzet az intézetben védő kezei, szerető gondjai alatt állják ki mint künn az életben, ahol önmagukra hagyatva támasz nélkül állanak.

Es ha ez törvény, mely minden normális emberi szervezetre rá van szabva es amelyet Nagyságod is, a többiek is szó nélkül elfo-gadtak, miért kvalifikálja erkölcsi sülyedés-nek azt, hogy 14—15 éves intézetbeli leány-kája szerelembe esett es arról álmódik, hogy vége lesz majdan a most még csak 10—11 éves Laci gyereknek?

Mi komolyak a két szerelmes kerkülömb-segéből látjuk, milyen naiv ez a szandék es ketelekedni merünk annak komoly voltában. De bizonyítva lathatjuk, hogy ez az érzés, melyet tagadhatatlanul mindenk között a legmagasztosabbnak ismerünk, az egyedek akarata ellenére es tudasa nélkül támad fel azok lelkében.

Miert, hogy megmetelyezi ez az érzés a többi leánygyermek lelkét is? Az ember-iség évezredek óta kikeletről, madárdalról, szerelemről énekel, amódik. Egész literatu-rajának sarkalatos pontja ez az érzés, ezt szeretjük mindenek között legigazabban, er-ről gondolkozunk, erről olvasunk, ha neme-sedni, ha tökeletesedni akarunk. Ennek az érzésnek tomacsolasa, megeneklése emelt föl egyeseket messze magasra az emberek fölé. Pedig mit gondol van-e csak egy is, aki ezt szoval ugy kifejezni tudná, mint ahogy megerzi azt az az artatlan, szenvedő leány-gyermek, az a lángoló, édes kínban gyötörődő emberi lélek. Hat megmetelyezi e valóban a leánykák lelkét az első szerelem?

Lehet, egyedül maradok es nezetemmel, de én határozottan nemel válaszolok es azt tartom, nem a leánykát kell az intézet-ből eltávolítani, hanem ezt a mostani ve-telési irányt kell megváltoztatni. Ha pedig keresztül kell esnie a leánykának az első szerelem tisztító gyehezza tüzen, ugy essék

az keresztül még az intézetben, ahol biztosan megmentik őt az elbukástól.

Jól tudjuk, az a bánatos boldogság meg-nemesíti, megedzi a lelket es megnöveli, az ellenálló képességét.

Én okvetlen szükségesnek tartom, hogy a leányok gyakrabban összejöjjenek a fiuk-kal. Csak így érhető el, hogy a leány meg-ismerve a férfit az elveszítse rá nézve in-gerlő, titokzatos voltát; csak így érhető el, hogy a szerelembe esett gyermek még az intézetben kigyógyuljon betegségéből.

Jól tudom, sok hátránya van ennek a módszernek is, de kevesebb mint a másik-nak es végeredményében célravezetőbb.

Kérdezett, én válaszoltam es válaszol-tam anélkül, hogy értéket tulajdonítanék válaszomnak, anélkül hogy annak figyelembe vételét vindicálnám magamnak.

h.m.

Különfélék.

— **Március 15.**-ének évfordulóját Léva város közönsége, mint minden évben, az idén is hazafias kegyelettel fogja megünnepelni. Az ünnepély rendezéséhez az előkészületek azért kezdődtek kisse későbbben, mert az eddigi rendező bizottság az ünnepély ren-dezésének vezetését egyhangu határozattal a városi tanácsra bízta, a mely azt valóban dicsőre méltó hazafias keszszéggel elfogadta. Mint értesültünk Léva város polgármestere az ünnepély programjának megállapítása végett ma vasárnap délelőtt 11 órára a ren-dező bizottság tagjait értekezletre hívta össze a városház tanácssterembe. Hogy mily kiva-natos a hazafias kegyeletnek apolasa ily ünnepélyek rendezése által s hogy azoknak mily telemekelő hatása van, azt kiűn hang-súlyoznunk sem kell. Mindenesetre kívanya-tosnak tartjuk azonban, hogy az ünnepély méltó legyen a nagy nap emlékéhez; mert csak szegyenleni tudnok, ha ez az ünnepély méltóan nem dokumentálna hazafias kegye-letünket. Reméljük, hogy a rendező bizottság is fel fogja használni az alkalmat, hogy Léva város közönségét vallás es partikulonbseg nélkül egyesítse a közös ünnepiesben.

— **A Lévai takarékpénztár,** Bars-vármegyének legregiób, legtekintélyesebb penztintezete XXXIV. uzletevének zaro-szama-dásait február hó 25-en terjesztette reszve-nyeseinek közgyűlése elé. — Videki penz-intézeteink sorában talán egyetlen intezet, mely reszvényesei érdekenek sereme s üzlet-feleinek indokolatlan megerhehetese nélkül a közjótékonyaságot oly nagy merteken szon-gálja. 60,000 frtnal magasabtra tehető azon-összeg, mely a reszvényesek jóakaratóból a megyei kórház, Stefania-árvaház, es más helybeli s videki intezetek letesítésére, támogatására fordított. E mel-lett szereny 36,000 frtos tőkejét évek során at gyakoroit megtakaritasok által — 150,000 frtra emelte. A mult évi nyeresemnye 25228 frt 00 kr volt, melyből reszvényeseinek 10000 frtot s így 500 reszvényre, egyenkint 20 frtot ad osztalekui; tartalektőkejét 2522 frt 80 kr-al gyarapítja s 3000 frtnal magasabb összeget visz at jövő évi számlajara; jötekonny-sági czeleokra pedig 1513 frt 68 kr jutott. — Az intezet újabb szabalyzatának életbe-leptetése óta a 3-ik három éves ciklus vette kezdetet a folyó 1900-ik esztendővel. — S a reszvényesek eismerésének, bizalmának kifolyasakent az igazgatóság es feűgyelőség ezen ciklusra is egyhanguag lon megva-lasztva. Igazgatósági elnökke: Holó Sandor, aielnökke: Macsal Lukacs; igazgatósági ta-gokká: Bathy Laszlo, Csizok Janos, Hoff-mann Ferencz, dr. Kaszaniczky Kaiman, dr. Medveczky Karoly, Lakner Laszlo, Ordody Endre es Scubert Pál. — Feűgyelő bi-zottsági tagokká: Medveczky Sandor, Schwarcz György, Toóth Zsigmond. — Feűgy-előségi pontagokká: dr. Lakner Zoltán, Füzely Lajos.

— **Nagy idők tanuja.** Mely megille-tődéssel vesszük a messze távoiból érkező hirt, hogy Szirtes György, a lévai orvosi karunk nem régeben tagja es nesztora, a volt vitéz 48-as hovev, a telkes hazafi Xelpen Csaktornya mellett e hó 26-án 77 éves korában örök álomra hunyta le szemeit. Igazi, jó magyar ember volt: azok közül a vitéz katonák közül való, kik a szabadság szikrá-jának kipattanásakor az iskolából mint gyer-mekitjtek mentek a háboruba s a könyvet karddal cserélték fel, mely csakhamar veres lett a szent harcban. A szabadságharc után az orvosi pályára lépett s több helyen foly-tatott praxist; de a legjobban a mi körünk-ben érezte magát. Hazafias mozgalmainkban, a Szabadságharc évfordulójának megünnep-lésében mint rendező bizottság egyik lelkes tagja, meg életének alkonyau is tevékeny részt vett. Es ezt a jó magyar hazafit maga-hoz szállította az ur többi bajtársai mellé. Temetése e hó 28-án volt Dráva-Szent-Miha-lyon családjá es számos jóbarat őszinte rész-veve mellett. Haláláról gyászoló családjá a következő gyászjelentést bocsátotta ki: özv. Szirtes Györgyné szül. Lülley Mária ugy a maga, mint leánya Irma ferj. Bilkey Papp Elemerné, huga özv. Zabreczky Jun-ána, veje Bilkey Papp Elemér, nevelt leánya Schweiger Ida es kis unokai fájdalmas szív;

vel jelentik forrón szeretett férjnek, atyának, testvérnek, ipának, nevelő apa illetve nagy-apa dr. Szirtay György orvos volt 48-as hónapig folyó hó 26-án esti 1/2 órákban életének 77 ik, házasságának 47-ik évében rövid szenvedés után Xei-pén történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 28-án d. u. 2 órakor fogtak a drava-szt.-mihályi róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szent mise-aldozat március hó 1-én reggeli 6 órakor fog a csáktornyai róm. kath. templomban az Úrnak bemutatni. Csáktornya, (Xeipe) 1900. évi február hó 27-én. Béke poraira!

Sport-estély. A „Lévai Sport-Egylet“ 1900. évi március 17-én az „Oroszlán“ szálló nagytermében sport-estélyt rendez. Az estély, melyet tánc követ, este 7 órakor veszi kezdetét. A hölgyeket kéri a rendezőség, hogy séta öltözékben sziveskedjenek megjelenni. A kibocsátott meghívó belépti jegyül szolgál. (Ruhatári jegy személyenkint 1 korona).

A nőegylet közgyűlése. A „Lévai Nőegylet“ f. hó 11-én délután 3 órakor a Stefánia-árvaház helyiségében rendezte közgyűlést tart, melynek tárgyat képezik: 1. a választmány jelentése s ezzel kapcsolatos ügyek. 2. az árvaházi épület átalakítása, tartozása és berendezéséhez szükséges 4000 korona összegnek a törzsvagyonból leendő felhasználhata feletti határozat hozatala. 3. Egyéb indítványok.

Gyászhir. Dr. Klein Jakab lévai, köztisztviselőtlen által ügyvedet mérhetlen vesztése érte; egyetlen fia Klein Oszkár, törekvő, szorgalmas gimnáziumi tanuló ki az egész család jövőd reménye volt, e hó 2-án hosszú szenvedés után alig 15 éves korában elhunyt. Az ifju halott holttestét ma, vasárnap délután 2 órakor kísérik az örök nyugalom helyére, a lévai izr. temetőbe. A bánatos szülők szeretett gyermekük fájdalmas elvesztését a következő gyászjelentésben tudatják velünk: Dr. Klein Jakab és neje Schusdek Iona, mint szülők, és Klein Gizella, mint testvér, fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy Klein Oszkár IV. oszt. gimnáziumi tanuló 1900. évi március hó 2. napján hosszabb betegség után életének 15. évében jobb létre szenderült. A drága halottnak földi maradványai 1900. évi március hó 4. napján délután 2 órakor fogtak örök nyugalomra helyezettetni. Léva, 1900. március hó 3-án. Áldás és béke hamvaira!

Kinevezés. A m. kir. igazságügyi miniszter Gyenes Sándor budapesti kir. büntetőbírói tanács elnöke, városunk szülöttét a szent-erdői kir. járásbíró-sághoz aljegyzővé nevezte ki.

Letört bimbó. A kéréletlenül halál fájdalmas veszteséggel sújtotta dr. Kólpaszky Daniel, köztisztviselőtlen álló bathi orvost és nejét, a midon február hó 25-én egy éves Joan nevű kis leánykáját az édes anyai kebelről elvitte az egbe anyjának. A kis halott földi maradványait február 27-én helyezték örök nyugalomra a bánatos szülők s számos jóbarát részvétel mellett.

A polgárbál. Hamvazó szerdával véget ért a tarsang. Az utolsó napot a lévai földbirtokos gazdak foglalták le s amikor is szepen sikerült tancmúltságot tartottak a ref. toronyóra felhuzási költségeinek fedezésére az Oroszlánban. A zsufolásig telt teremben jókedv és vidámság honolt. A vendégeket, kiknek soraiban városunk minden osztályát képviselve láttuk, magyaros sziveséggel fogadták. Az erkölcsi siker mellett az anyagi is teljes volt. Mint a rendezőség közli velünk: a bevétel 360 korona, a kiadás 250 korona volt s így a jótékony célra 110 korona maradt. Felülfizettek: Vary Lajos 10 koronát, Boleman László, Rimaszombathy Géza 3-3 koronát, Bodog Lajos, dr. Kmosko Béla, Lakatos Sándor 2-2 koronát, Macsai Lukács, Buthor Kornel, özv. Juhász Istvánné, Juhász László, Goldbrunner Sándor, Kersék János, Jozsefcsek Geza, Edinger János, Bajusz János, dr. Kaszaniczky Kálmán, Bodrogközy Zoltán, Torma Lajos, Kis M. Pál, Weisz Geza 1-1 koronát, Orel Lajos 60 finert, Sztehlik István, Árendt Lajos 40-40 finert és Szemerédi Lajos 20 finert. A szives felülfizetőknél ez uton is hálás köszönetet nyilváníttja a rendezőség.

Tűzeset. Tegnapelőtt, március 2-án Léván, a lévai lakarekpenzari épülete mögött, a honved-utcában lévő Engel-féle istálló épület ismeretlen okból kigyulladt. Azonban a tüzet hamar észreverték, s a szomszédos honvedlakatnyaból elősiető honvédek s a közönség csakhamar elfojtották.

Haláleset. Demény Ferenc, bars-erdői földbirtokos e hó 2-án 82 éves korában elhalt. Halálát özvegyen kívül egyetlen leánya, Guttmann Karoly Nagy-Salló közseg penzarnokának neje és kiterjedt rokonság gyászolja.

A Szt. Antal tisztelete. Mindössze rövid másfél éve csak annak, hogy a helybeli „Irgalmas Nővérek“ zardai iskolájának folyosóján sz. Antal kicsinyke szobrocskáját felállították s hogy mily nagy jóteteménye lett ez városunk elaggott, kerekkeptelen szegényeinek, mi sem bizonyítja inkább, mint azon körülmény, hogy ezen arannyal rövid idő alatt is közel három ezer korona gyűlt be azon hálás hívők adományaiból, a kik ügyes-bajos dolgaikban sz. Antaltól segítséget nyertek s a miből ez intézet eddig is táplálni. Ujabbban — mint érte-

sülünk — Báthy László prépost-plebános a Szent íránt való hálából a kicsinyke szobrot egy sokkal nagyobb, egészen szép szoborral cserélte fel, a melynek megadása e nap-koan fog megtörténni s a régi helyben fog elhelyeztetni.

A lévai nagy tőzsde, melyet hosszú időn át a Frommer-czeg bír, üresedésbe jött. Betöltése iránt pályázat hirdettetven, a határidő márcz. 2-án jart le. Sokan tettek ajánlatot, — de szak-velemény szerint — kevesen a reális számítás alapján, inkább szerencse próbálgatás tünik fel nemelyek ajánlatában. Az ajánlattevők 2-2 — 1-2⁰/₀ között mozognak. A Frommer-czeg 1-7⁰/₀ mellett birta eddig a nagy tőzsdét. — Ajánlatot nyújtottak be: Nyitrai es Tarsa, Amstetter Imre, Frommer Iguác, Weisz Izidor, Sugar Mór es Dukesz Lipót lévai czégek. — A közönségnek ez ügyben nincs más érdeke, mint azon jogos követelménynek teljesülése, miszerint a nagy tőzsde megfelelő, forgami központban legyen es száraz, tisztességes helyiségből nyerje dohány- es szivar készletét.

Halálos szerencsétlenség. Február hó 20-án Galamós István kalauai-utcai gazda fiát a kerjük végében levő topolyfát akartak kivagni s a mikor már felig ki volt vagy s egy ráerősített kötéllal kidönteni akarták, odajött bameszkodni Frank Ignác, Lovas Antal lévai korcsáros házi szolgája; hiába kiabáltak ra, hogy távolabb adjon, mert raesik a fa, de a szegény csak akkor kezdett szatadni, mikor a fa már ütött, úgy hogy a lezuhanó fa maga alá temette s nyomban knebelte felket. A megremült favágók maguk siettek az esetet a hatóság tudomására hozni, a mely nyomban megejtette a vizsgálatot, a mely semmi terheio adatot nem tudott kideríteni Galamósokra.

Léván február hónapban meghaltak. Simkovic Eszter, élt 1¹/₄ évet. Csekai Flóris, élt 53 évet. Silyka Györgyné, szül. Meszaros Borbala, élt 82 évet. Guicsik József, élt 44 évet. Tomasovic Gizella, élt 3 évet. Özv. Behua Simonne, szül. Svarba Terez, élt 82 évet. Bagocsi Andrá, élt 3 évet. Özv. Molnar Antainé, szül. Pál Eszter, élt 34 évet. Frank Ignac, élt 30 évet.

Fontos házasszonyoknak! A lakás csak akkor lehet tiszta es pormentes, ha a padló fenymazzal van bevonva. Puha padlóknál ez akkor erhető el legjobban, ha azt az Eisenstatter-féle Linoleum padló zomaccal kenik be. Ezen kitűnő es elismert legjobb fenymaz gyorsan szárad, tartós es gyönyörű lenyuel bir, nem terjeszt kellemetlen szagot, olcsóbb minden más fenymaznál, mert kiadobb es tartosabb. Érteketelen utazatosoktól óvakodjunk es kérjün mindenki kizarolag Eisenstatter-féle „Linoleum padló-zomacc“-ot törv. bejegyzett „vaslovag“ vedjeggyel.

A mit Jancsi nem tanult, azt Janos mar nem tanulja! fordított értelmében is helyes: A midon Jancsi megszokott, arról Janos mar le nem szokik. Jól fontolja meg tehát minden szülő, hogy milyen előnyös a gyermekeknek a mindennapi kavet olyképen elkesziteni, hogy testi fejlődésük elősegültessek, es a magas iskolakövetelmények által megteszitet idegzetülket es agyműködésüket csnapítsa, tapjaltja es erősítse. Ma mar minden orvos igazolja, hogy a legjobb es legelőnyösebb kavetait, a melyet kedves kicsinyeinknek reggelire es oszonnara adhatunk, a tiszta es erosen keszitet Kathreiner-féle Kneipp malata-kave, a melyet kedves kavetaita miatt szivesen isznak. Virágzó külsőben es allandó egészségben nyilvánul hatasa. Kathreiner Kneipp malata-kaveja, mindenütt hapható, nyitva azonban sohasem lesz arusitva, es a valódi csak az, a melyet az ismert Kathreiner csomagokban adnak.

APRÓSÁGOK.

Rovatvezető: ZUHANY.

Védekezés. Ida: Ugy-e drágám, szerelemből es nem okosságból veszes nőül? — Jenő: Persze! szó sem lehet nálam okosságról!

Furcsa foglalkozás. Tanító: Mi az atyád foglalkozása, fiám? — Kérem, tanító ur, nem árulhatom el. — De, kedves fiám, meg kell mondanod! — Hát akkor megmondom; de igérje meg, hogy nem árulja el senkinek, hogy atyus szakállas hölgy a czirkuszban.

Közönség köréből.

Köszönetnyilváníttás.

I.

A lévai csizmadia ipartársulat, tisztelt bál rendezősége szives volt 8 koronát a bál jövedelméből az árvák javára beküldeni. Fogadjja a tisztelt rendezőség e nemes lelkű adományáért az árvák nevében ez uton köszönetem.

Józsefcsek Géza, nőegyleti pénztárnok.

II.

Az Első Magyar Általános Biztosító-Társaság tek. főügynöksége Léván, a tüzoltószerek beszerzésére, mint mult évben, úgy az 1900. évre 200 koronát adományozott, melyet átvevén, ezen nemes adományért hálás köszönetét nyilváníttja az egylet nevében

Kovácsik Samu,

önkéntes tüzoltóegyleti pénztárnok.

Irodalom és művészet.

A Dedek-féle Szentek Életéből megjelent az 5-ik füzet is, mely a január 23-28-ika közé eső szenteket tárgyalja. A füzet teljes kép gyanánt *Zurbaran* festményének *Penna-forti* szent Raymond-nak kitűnő reprodukcióját adja. A többi képek közül kiemelendő *Szent Timót, Pál fordulása, Szent Polikárp, Szent Paula, Aranyászu szent János, Magyarországi szent Margit, Boldog Nagy Károly es Szent Thomasius Péter.*

Ismertetlen felhívjuk a Szentek Életére olvasóink b. figyelmét es igen melegen ajánljuk azt minden keresztény család pártfogásába.

A mű 52 füzetre van tervezve es egy füzet ára 50 fillér. Megrendelhető Nyitrai es Tarsa könyvkereskedésében Léván.

Romába az idén egész karavánok fog-nak menni Magyarországból is. S az idei utazók ép úgy, mint a többiek, a magyarok ép úgy mint az angolok, merengve fognak megállani a forum felséges romjai között. Elvonnul előttök a Világtörténet egy darabja. Lábaik alatt a föld rég kihalt nemzedékek nyomait mutatja. Egykor büszke csarnokok emelkedtek itt, hősök es szónokok rajzoltak a még ép márványoszlopok között. Astán be-tujta az egészest porral a szél. Domb emelkedett a forum helyén; a római nemzeti szellem sírdombja. Es tehének legeltek a dombon, melynek oldalából feketén meredt elő a vadkaktuszok közül a Jupiter templomának egy oszlopdarabja, az oszloptej maga Es aztán újra nemzet lett Róma népe. Lett egy „Italia Unita“. A pápai palota a Monte Cavallón királyi szekhelyiyé vált. Es megindult a nemzeti régiségek kutatása: mint egy rég holt nagyságot, mint egy évszázak óta porladó fejedelmet, akinek sírjára rabukkantak, úgy ásták ki szent kegyelettel a forum romjait. S ma gyíkok sütkéreznek a márványköveken, melyeken Cicero lépdelt, az oszloptörzsön, melyhez Caesar támasztá fejét. Es Lamartinek verseket írnak a felséges romokon sütkérező gyíkokokról, s aki nem ír is költeményeket, elgondolja, átérzi azt, amit Lamartine írt.

Caesar porlik, a régi Róma romokban hever, s követen az egy nyárig élő gyíkok-kák sütkéreznek.

A forum történetét szépen es érdekesen mutatja be szóban es képten a „Nagy Képes Világtörténet“, melynek 59-ik tüzete jelent meg most. A tizenkét kötetes munka szerkesztője Marcali Henrik, egyetemi tanár, a rómaiakról szóló kötet szerzője dr. Geréb Jozsef. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 frt; tüzetenként is kapható 30 kr-ával. Megjelen minden heten egy füzet. Kapható Nyitrai es Tarsa könyvkereskedésében Léván.

„Henneberg-selyem“

— csak akkor valódi, ha közvetlen tölem rendeltetik — fekete, fehér s színes, 45 krtól 14 frt 65 krig meterenként. Mindenkinék postaber es vanmentesen, házhoz szállítva! Minták postafordultával küldetnek.

HENNEBERG G., selyemgyáros (cs. es kir. udvari-szállító) **Zurichben.**

Lévai piaciárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.

Buza m.-mázsánként 13 kor. 60 fill. 13 kor. 80 fill. Kétszeres 11 kor. — fill. 11 kor. 40 fill. — Rozs 10 kor. 80 fill. 11 kor. — fill. — Arpa 12 kor. — fill. 12 kor. 40 fill. Zab 10 kor. — fill. 10 kor. 40 fill. — Kukoricza 10 kor. — fill. 10 kor. 40 fill. — Bab 11 kor. — fill. 11 kor. 40 fill. — Lencse 13 kor. — fill. 13 kor. 80 fill. — Köles 9 kor. — fill. 9 kor. 60 fill.

Nyiltér.

I.

Eladó ház.

A Szepesy-utca 574. számú ház — boltnak nagyon alkalmas — sürgössen eladó. Tudakozódhatni a tulajdonosnál özv. Gapel Kálmannénál ugyanott.

II.

Amerikai szőlővesszők-, szőlőoltványok es nemes gyümölcsfák,

— főleg alma es kajszinbaraczfá oltványok kiváló jó minőségben es mérsékelt árak mellett, nagymennyiségben kapható a *Gazdasági Egyesületnél Esztergomban*; — kívánuatra árjegyzék bérmentve megy.

Megrendelések a Gazdasági Egyesület kertészetihez Esztergomba küldendők.

III.

2693./1899. ttkvi sz.

Árverési hirdmény.

Weisz Mór lévai lakos végrehajthatónak **Bogyó András, Balázs Anna, Major Zsol** végrehajthat szenedett elleni végrehajthati ügyében es kérelem következtében a nevezett végrehajtható javára 19 frt 62 kr. es 28 frt 15 kr. tókék ezeknek 1898. évi aug. hó 15 napjától járó 6⁰/₀ kamatai 11 frt — perbeli 9 frt 60 kr. eddigi végrehajthati es az ezuttal 14 frt 30 kriban megállapított

valamint a még felmerülő költéseknek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. §-a értelmében, úgy továbbá a most hivatkozott törvény 167. §-a értelmében csatlakozottaknak tekintendő végrehajthati zálogjoggal bíró hitelezők, ugymint: Lévai Tak. s Hitelintézet javára 760 frt. — tóke es járulékaiból, álló. Tóth Balázs javára 27 frt 65 kr. — tóke es járulékaiból, álló. Grm.-Lőki ref. egyház javára 46 frt. — tóke es járulékaiból, álló. Gutrai Lajosné javára 129 frt 06 kr. — tóke es járulékaiból, álló es ugy Török János javára 12 frt. — tóke es járulékaiból álló követeléseikből még netán fennálló követelés kielégítése végett a végrehajthati árverés végrehajthat szenedőknek a lévai kir. jbiróság területén Gr.-Lők község határában levő gr.-lőki 48 sz. tjkvben. A I. 1-4. szs. a foglalt ingatlanokra ezen épült 39. sz. házakra s tartozékára 1052 frt. — az ottani A + 1. sorsz. fekvőségre 120 frt. — az ottani A + 2. szs. ingatlanra 28 frt. kikiáltási árban ezennel elrendeltetik azzal, hogy ezen ingatlanokon C 45. t. a. Bogyó János javára bekebelezett holtig tartó haszonélvezeti jog ez árverés által nem érintetik: s annak megtartására határidőül 1900. év márcz. hó 5. napjának d. e. 9 órája Gr.-Lők község-házhoz küldetnek azzal, hogy az ingatlanok a kikiáltási áron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a megvett ingatlanok becsárának 10⁰/₀-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított es az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Kelt Léván, 1899. évi december hó 1.

Kir. jbiró helyett:
Dr. Tejfalusy
kir. aljárásbíró.

IV.

Árverési hirdmény.

A besztercebányai püspöki uradalom az alább megnevezett mezőgazdasági ingatlanait, az 1900. évi október 1-től folyó hat évre haszonbérbe adja, mely czélból folyó évi március hó 10 én délután 3 órakor Garam-Szent-Kereszten, a püspöki palotában árverést tart.

Haszonbérbe fognak adatni:

1. A Nameszny szállás, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 412 kor.
2. A Klakki földek, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 1210 kor.
3. „Medokis es Utopolje“ melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 248 kor.
4. A „karhusov“ szállás, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 182 kor.
5. a szulnai földek, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 162 kor.
6. a tormaskerti, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 150 kor.
7. a „Benyov“ szállás, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 170 kor.
8. a bartosi földek, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 300 kor.
9. a karvalyi földek, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 912 kor.
10. a Chlebová szállás, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 600 kor.
11. a koszorúsi földek, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 422 kor.
12. a mogyoró-máli, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 642 kor.
13. a karvalyi szállás földek, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 282 kor.
14. az ó-körmöcskei földek, melynek ezidő szerinti haszonbére . . . 202 kor. Ezekon kívül bérbe adatik:
15. a garam-szent-kereszti vendéglő épület, melynek ezidő szerinti bére . . . 1350 kor.

Az árverezni szándékozók tartoznak az árverés megkezdése előtt az illető bértárgy ez idő szerinti bére 100⁰/₀-ának megfelelő bánatpénzt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban letenni es ugy az árverési, mint a szerződési feltételeket elfogadni s ennek jeleül kötelezőleg aláírni.

A püspöki uradalom az ajánlatok köve nincs es azok között tekintet nélkül a megajált bérösszeg nagyságára teljesen szabadon választhat s esetleg valamennyi ajánlatot is visszautasíthatja.

Azon árverelő, ki mielőtt az ajánlatok elfogadása tekintetében a püspöki uradalom határozott volna ajánlatától visszalép, nemcsak bánatpénzt veszti el, de tartozik azon felül a püspöki uradalomnak minden ezen visszalépésből származható s különösen az általa megajált s a tényleg elűrt bérösszeg közötti különbözetenben nyilvánuló kárt, az erről nyert értesítéstől számított 15 nap alatt megtéríteni. Az el nem fogadott ajánlatokhoz tartozó bánatpénzeket kötelesek az árverelő azonnal visszavenni, mivel ellenkező esetben azok az illetőknek költségeire bírói letétbe fognak helyezettetni.

A szerződési feltételek az árverést megelőzőleg is Garam Szent-Kereszten a püspöki házgodnoknál es Lutillán a püspöki erdőhivatalban megtekinthetők.

Besztercebányán, 1900. évi febr. hó 25.

Dr. Tilless Béla, s. k.
püspöki uradalmi ügyész.

